నేనూ – మా ఆవిడా – టెలివిజనూ

సింహప్రసాద్

యుద్ధాల్లో గెలిచిన రాజుల ముఖాలెలా వుంటాయో నాకు తెలీదు. తీవ్రమైన పోటీగల ఎన్నికల్లో నెగ్గిన అభ్యర్థుల ముఖారవిందాలెలా వుంటాయో నేను చూళ్ళేదు. కాని మా ముఖాలు అంటే నా మొఖమూ, మా ఆవిడ ముఖమూ వారి ముఖాలకేమాత్రమూ తీసిపోవని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను.

టీవీ షాపులోంచి టెలివిజన్ సెట్‌ని అతిభద్రంగా పట్టుకుని బయటి కొచ్చిన నేను బాక్సింగ్ చాంపియన్‌షిప్ గెలుచుకున్న మహమ్మదాలీ లానూ, డబుల్ సెంచరీ కొట్టిన సునీల్ గవాస్కర్లానూ వున్నాననడం ఏమాత్రం అతిశయోక్తి కాదు.

అవును మరి. టెలివిజన్ కొనడం అనేది మేమిద్దరమూ గత నెల రోజుల్నుంచి రోజూ కంటున్న స్వప్నం. ఆ స్వప్నం ఇవాళ సత్యమై కళ్ళెదుట నిలిచింది: ఇక మేం నేల మీదెలా నడుస్తాం చెప్పండి?

"జాగ్రత్తండీ" టీవీ సెట్ మీద ఆప్యాయంగా చెయ్యేస్తూ అంది శ్రీమతి.

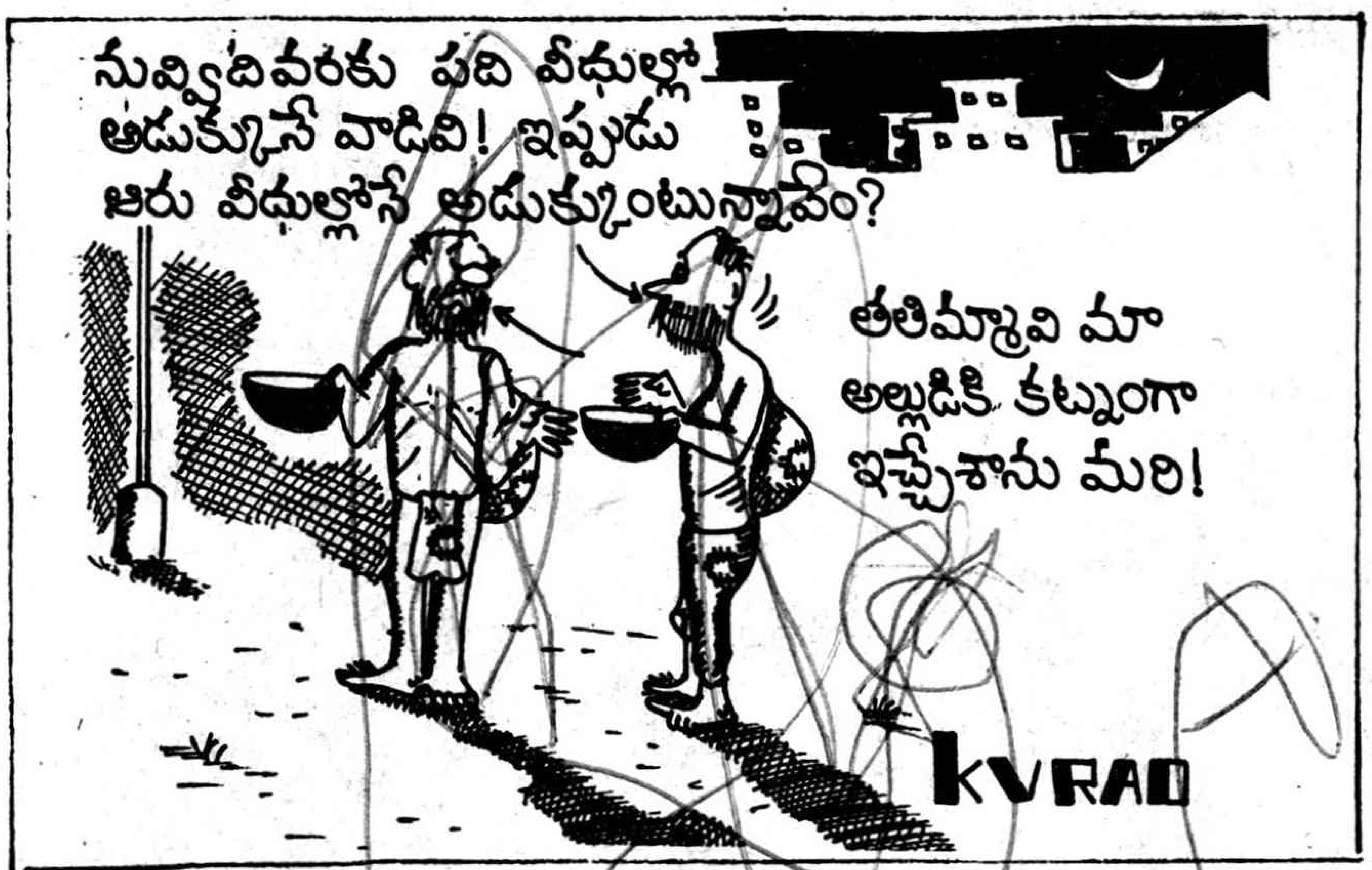

"చంటి పిల్లాడికన్నా జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాను గానీ రిక్షా నిలుపు "

రిక్షాని పిలవడానికో అడుగు వేసే ఆగింది "టెలివిజన్ పట్టుకుని రిక్షాలో వెళ్తే ఏం బావుంటుందండీ."

"అవున్నిజమే సుమా. మన సంగతెలా వున్నా టీవీ పరువు నిలపాలి ముందు. ఆటోని పిలు."

ఆటో ఎక్కి కూర్చున్నాం.

"క్రింద పెడతారా ?"

"వద్దొద్దు ఒళ్ళోనే వుంచుకుంటాను. కుదుపులకేమైనా దెబ్బ తగలొచ్చు."

"అదీ పాయింటే సుమండి" అని "బాబూ- కాస్త స్లోగా పోనియ్యవయ్యా" అంది ఆటో డ్రైవర్తో.

అతడు మా వంక కించిత్తు వింతగా చూసిన మాట యదార్థమే అయినా,పట్టించుకునే స్థితిలో లేం మేం.

"హమ్మయ్య. మొత్తాని కెలాగైతేనేం టీవీ కొనేశాం. లోకంలో తమ కొక్కరికే వున్నట్టు పేద్ద వయ్యారాలు పోయింది వనజ" నిరసనగా అంది మా ఆవిడ.

వనజ నా స్నేహితుడి భార్య. వాడు కన్పించినప్పుడల్లా మా ఇంటికి రండ్రా. మా ఇంటికి రండ్రా అంటూ పీకేస్తున్నాడన్చెప్పి నెలరోజులక్రితం ఓ ఆదివారం పూట నేనూ.మా ఆవిడా వాళ్ళింటికి వెళ్ళాం. వెళ్ళేక తెల్సింది వాళ్ళామధ్యే టెలివిజన్ కొన్నారని. ఆ సంగతి ముందే తెలిసుంటే వెళ్ళేవాళ్ళం కాదేమో. కాని వెళ్ళేం గనుక దానిని చూడక తప్పలేదు. వాళ్ళు చెప్పిన సొదా వినక తప్పలేదు.

ఆ చుట్టుప్రక్కల టెలివిజన్ యాంటెన్నా ఠీవిగా నిలబడిన ఇల్లు తమదేననీ, దానివల్ల తమకెంతో చక్కగా కాలక్షేపం అవుతోందనీ, సినిమాల ఖర్చు పూర్తిగా తగ్గిపోయిందనీ, అందరూ తమని చూసి ఈర్ష్యపడుతున్నారనీ కామాలూ, ఫుల్ స్టాపులూ లేకుండా వనజ టెలివిజన్ పురాణం విన్పించేసరికి నాకే ఏవిటోగా ఒళ్ళంతా చీమలు పాకినట్టుగా అన్పించింది. ఇక మా ఆవిడ సంగతి చెప్పాలా?

వాళ్ళ గడపదాటి రెండడుగులేశామో లేదో "వనజకి చూశారా ఎంత గర్వమో. ఎలాగైతే తమకే టెలివిజన్ వుందని గొప్ప! బడాయి! నాకున్న ముత్యాల నెక్లెస్‌లాంటి నెక్లెస్ తనకుందా ? నాకున్న కాశ్మీరు సిల్కు చీరలాంటిది తనకెక్కడిది? ఎలాగైతే లిక్కూ లిక్కూమని డొక్కు టెలివిజన్ కొన్నారని మురిసిపోతున్నారు మొగుడూ పెళ్ళాలు. అదీ ఓ గొప్పేనా బోడిగొప్ప !" అంది మా ఆవిడ అక్కసుగా.

నేను మౌనం వహించేసరికి "మాట్లాడరేవండీ" అంది.

"అవునవును"అన్నాను నిజం చెప్పొద్దూ మనస్ఫూర్తిగానే అన్నాను. వాళ్ళ ప్రవర్తన నాకూ బొత్తిగా నచ్చలేదంటే నమ్మండి.

"ఆవిడది ఆడ నోరు గనుక ఎగిరిపడిందనుకోండి. మీ ఫ్రెండ్ కేమొచ్చిందండీ రోగం ? తనూ సేనమ్మా అంటూ చొల్లు కార్చుకుంటూ చెబుతాడా ?"

"వాడి ప్రవర్తనా నాకు నచ్చలేదు."

"ఇలాటి వాళ్ళనుకుంటే మీ రెంత పట్టుబట్టినా వచ్చే దాన్ని కాదు బొత్తిగా సంస్కారం లేదు...." అంటూ వాళ్ళ మీద కాస్సేపు అక్షింతలు వేశాక దృఢస్వరంతో అంది "మనమూ టెలివిజన్ కొందామండీ."

నడినెత్తి మీద పిడుగుపడ్డట్టు అదిరిపోయాను. పిచ్చిగా చూశాను.

తనో నిశ్చయానికొస్తే ఇక దానికి తిరుగుండదని తెలుసు. అయినా వారించకుండా వుండలేకపోయాను.

"నీకేమైనా మతిపోయిందా. టెలివిజన్ అంటే మాటలనుకున్నావా? దగ్గర దగ్గర రెండున్నర వేలుంటుంది. మన చేతికొచ్చే జీతం ఆరొందలే నాయె. నాలుగు నెలల పాటు అన్నం మానేసి గాలి భోంచేసి అద్దిల్లు వదిలేసి చెట్టుక్రింద కాపురం పెడితే తప్ప- కొన్లేం."

"మీ ఫ్రెండ్ కొన్లేదూ ? అతడి జీతం అయిదొందలకన్నా తక్కువే అన్నారుగా."

"అది నిజంగనుక అన్నాను. మరెలా కొన్నాడూ అంటావా వాడు పని చేసేది ఆర్టీవో ఆఫీసులో. రోజుకి అధమ పక్షం వీడి వాటాకి వందరూపాయలొస్తుందిట- లంచం. వాడికేం టీవీలూ కొంటాడు. స్కూటర్లూ కొంటాడు. వాడితో పాటు మనమూ ఎగరాలంటే ఎలా ?" ఆవిడ దృష్టిలో నేను తక్కువ కాకూడదనే వుద్దేశ్యంతో కాస్త గట్టిగానే అన్నాను. నేను అవినీతిపరుణ్ణీ, దేశద్రోహినీ కాలేనంటూ చిన్న ఉపన్యాసంకూడా యివ్వాలనిపించింది గాని మేంనడుస్తోన్నది బజార్లో గనుక ఆ ఉపన్యాసం వినే అదృష్టం ఆవిడకి లేకుండా పోయింది.

"ఏమైనాసరే మనం కొనాల్సిందే.తలకాయొంచి ఫైళ్ళు రాసే గుమస్తాలు కలలో కూడా టీవీని కొన్లేరంటుందా మీ ఫ్రెండ్ భార్య? తన మొగుడు ఫైళ్ళు రాయకపోతే ఫైళ్ళమీద సంతకాలు పెడుతున్నాడను కొంటోందా మీ వనజ?"

"ఆవిడ సంగతలావుంచుగాని మనం టీవీ కొనాలనుకోవడం అత్యాశే అవుతుంది సుమా."

"మీకు పౌరుషం లేదా? ఆవిడన్ని మాటలన్నాక...."

"ఇది మాటల వ్యవహారం కాదు- మూటల వ్యవహారం"

"ఏం పర్లేదులెండి. ఈ నెల నుంచి పేపర్ కొనడం మానేద్దాం. ఒక పావులీటరు పాలు తగ్గించేస్తాను. పనిమనిషిని మాన్పించి నేనే అంట్లు తోమేసుకుంటాను. బట్టలు కూడా నేనే వుతికేస్తాను. చాకలి ఖర్చు పూర్తిగా మిగులే. ఇంకా.... టీవీ వున్నప్పుడు రేడియో అనవసరంకదా-దాన్ని అమ్మేద్దాం. కనీసం రెండొందలొస్తాయి. మధ్యాహ్నం టిఫిన్లు మానేద్దాం. మీకింత అన్నం, కూరా బాక్సులో పెట్టిస్తాను తిందురుగాని అన్నట్టు మీరు ఆఫీసుకి బస్సులో వెళ్ళకుండా కాస్త పెందరాళే బయల్దేరి నడిచి వెళ్ళిపోదురు గాని. గట్టిగా నడిస్తే పావుగంటలో వెళ్ళిపోవచ్చు. ఏమంటారు?"

"చూడు కుసుమా- నువ్వు చెప్పినవన్నీ గట్టిగా అమలుపరిస్తే నెలకి మహా మిగిల్తే

వంద రూపాయలు మిగుల్తాయి. ఆ లెక్కన టీవీ కొనాలంటే రెండేళ్ళు పడుతుంది. ఈ లోగా రెండో మూడో యూనియన్ బడ్జెట్ లొస్తాయి గనుక దాని ధర అప్పటికి దగ్గర దగ్గర నాలుగు వేలవుతుంది. అంచేత నా మాటవిని దానిసంగతి మర్చిపో. అసలివాళ మనం వాళ్ళింటికి వెళ్ళలేదనుకో."

ఛీత్కారంగా చూసిందావిడ.

నేను కొంచెం ఇబ్బందిగా ఫీలయ్యాను. ఆ గొడవ ఆవిడకే వదిలెయ్యకుండా అనవసరంగా వేలుపెట్టినందుకు.

"మీ మగాళ్ళెప్పుడూ ఇంతే" విసురుగా. కోపంగా అనేసి విసవిసా నడిచింది నాకంటే ముందు.

ఆమె నెత్తిమీద నీళ్ళకుండ భళ్ళున పగిలిందనీ. అదికనబడకూడదనే ఆవిడ ముందు వెళ్ళిపోయిందనీ నాకు తెలుసు. కానేం చెయ్యను. ఆవిడ కోపం పోగొట్టి ప్రసన్నురాల్ని చేసుకోవాలంటే టీవీ కొంటానని వాగ్దానం చెయ్యాలి. మరి డబ్బో ?

డబ్బు పుట్టేమార్గం గురించి కంప్యూటర్ కన్నా వేగాతివేగంగా ఆలోచించాను గాని. బొత్తిగా ఒక్క ఐడియాకూడా రాలేదు. ఇంతలో అదృష్టవశాత్తూ ఓ బ్యాంకు కనిపించింది. బ్యాంకు కనిపించేసరికి అప్పు గుర్తొచ్చింది. అప్పు గుర్తొచ్చేసరికి పి. యఫ్. లోన్ బుర్రలో మెదిలింది !

"కుసుమా, కుసుమా" అంటూ హుషారుగా రెండడుగులు ముందుకేసి ఆమెనికలిసి "ఒక్క నెలలో టీవీ కొనేద్దామోయ్" అన్నాను- చెప్పోద్దూ కాస్త స్టైయిల్‌గానే అన్నాను.

విప్పారిన నేత్రాలతో అనుమానంగా చూసింది.

"నిజమేనోయ్. ప్రామిస్".

"డబ్బు...."

"దానికో ఏర్పాటు చేస్తున్నాలే. పీయఫ్ లోన్ ఓ వెయ్యిరూపాయలవరకూ వస్తుందిలే అప్లయ్ చేస్తాను. మిగతా సొమ్ము వాయిదాల్లో కడదాం. వాయిదాల పద్ధతిలో ఇంచు మించు అన్ని షాపులవాళ్ళూ అమ్ముతున్నారుకదా."

నమ్మలేనట్లు చూస్తోంటే "నిజమోయ్. నీతోడు" అన్నాను.

అప్పటిగ్గాని ఆవిడకి పూర్తిగా నమ్మకం కలగలేదు. కలిగేక మబ్బులు తొలగిన ఆకాశంలోని జాబిలిలా ప్రకాశించిం దామె ముఖం. ఆ జాబిలిని చూసిన సంద్రంలా వుప్పొంగింది నా హృదయం ఆనందంతో.

"మీరు నిజంగా చాలా మంచివారండీ."

నా భుజాలు రెండంగుళాలు పెరిగాయి.

"నేనుకూడా కొంచెం పొదుపు చేస్తానండి. వాయిదాలు తేలిగ్గా తీర్చెయ్యొచ్చు. మనం వనజావాళ్ళ టీవీకన్నా మంచికంపెనీ టీవీ కొనాలండీ."

"ఓ—అలాగే"

ఇంతలో సిటీబస్సు రాకతో ఆగిన మా సంభాషణ మళ్ళీ బస్సు దిగేక కంటిన్యూ అయ్యింది.

"అవునూ మనింట్లో టీ వీ ఎక్కడ పెడదామండీ ?" మా ఆవిడ బుర్రలోంచి వూడిపడిందో అనుమానపు ముక్క!

"అదీ నిజమేనోయ్ మనముంటోన్నది రెండు గదుల పోర్షన్లో. ఒకటి వంటగదీ.

స్వర్ణతో పొదుపు అది సురక్షితం చేయండి

కనకధార డిపాజిట్ ప్రణాళిక :-
పొందు 18% చొప్పున నెలసరి చెల్లింపబడుతుంది. జీవితం ప్రత్యేకాలం ప్రణాళిక రూపొందించబడి రు. 5000 గుడ్డాంతముకొందు 6 నెలల వ్యవధి గలిగి పొందు 15½% చొప్పున నెలసరి వడ్డీ చెల్లింపబడును.

సురక్షవర్ధన క్యాష్ సర్టిఫికేట్లు
కేవలం 48 నెలల వ్యవధిలో మీ డబ్బుకు రెండింతలుగా పెరిగిస్తాయి

3 సంవత్సరాల వృద్ధి సర్టిఫికేట్లు
66.5% మొత్తం డబ్బుకు మీకు మరల పొందే నమ్మిక విశ్వగంపు

నోటీస్ డిపాజిట్
పొందు 12%- పొందు 13% - పొందు 14%
వడ్డీ 15 రోజులు - 30 రోజులు - 60 రోజులు నోటీస్ డిపాజిట్లు

రికరింగ్ డిపాజిట్ ప్రణాళిక
రు. 50/- లేక దాని గుణాంకముందు నెలసరి మీకు మంచి రాబడివివ్వగలవు

స్వర్ణ
ఫైనాన్స్ అండ్ ఇన్వెస్ట్‌మెంట్స్
గ్లామూర్ థియేటర్ కాంప్లెక్స్,
66, ఎమ్. జి. రోడ్డు, బెంగళూరు-560 001
ఫోను : 579620

స్వర్ణవారి ఆకర్షణీయమైన ప్రణాళికలు

అధిక వివరాలకు బ్రాంచి మ్యానేజరుతో సంప్రదించండి
హైదరాబాద్—పుష్పాంజలి కాంప్లెక్స్. 210. 2 వ అంతస్థు. కోఠి. ఉస్మానియా మెడికల్ కాలేజి ఎదుట—500 001. విజయవాడ—28. 28. 2. ఎస్. కె. పి. వి. గర్ల్స్ హైస్కూల్ ఎదుట
నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్డు, గాంధీనగర్ - 520 003 కాకినాడ - డోర్ నెం 28-1-3 టెంపుల్ స్ట్రీట్, సత్యనారాయణ మూర్తి టెంపుల్ ఎదుట, 533 001 ఫోన్ : 5237
నెల్లూరు- నెం. 16,1082, ట్రంక్ రోడ్డు, దశరథ కాంప్లెక్స్-524 001
కర్నూలు- 40.30, ఎ. పార్కు రోడ్డు ఎదుట, గాంధీనగర్-518 001 ఫోన్:1427
కలకత్తా, న్యూఢిల్లీ, కోయంబత్తూరు, తిరువనంతపురం
త్వరలో:- మద్రాసు, మదురై, ఎర్నాకుళం, పాండిచేరి

MASSCOM

2వ ఫ్లోర్, కొల్లూరు బిల్డింగ్స్ సూర్యబాగ్ విశాఖపట్నం - 530 020

రెండోది బెడ్‌రూమ్ కమ్ డ్రాయింగ్ రూం. మరేం చేద్దామంటావ్?"

"ఎలాగోలా ముందు గదిలోనే పెట్టాలండీ మనింటికెవరైనావస్తే ముందు టీవీయే కనిపించాలి" ఖండితంగా అంది.

"మరి మంచం ఏం చేద్దాం?"

"వంటింట్లోకి మారిస్తే?"

"వంటిల్లే బెడ్‌రూమా? ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు."

"మనం చెబితేగాని ఇతర్లకి తెలీదండీ. కానీ టీవీని చూడ్డానికి మనింటికొచ్చిన వాళ్ళంతా బెడ్‌రూమ్‌లో టీవీ వుండటం చూసి ఏదోగా అనుకోరూ?"

"అనుకుంటే అనుకోనీగాని ఆ వంటింట్లో నేను పడుకోలేను."

"పోనీ ఓ పని చేద్దామండీ. రాత్రుళ్ళు ముందు గదిలో పడుకుందాం. పగలు మంచాన్ని వంటింట్లోపెట్టేద్దాం."

"రోజుకి రెండుసార్లు మంచాన్ని అటూ, ఇటూ తిప్పాలన్న మాట."

"చూసేవాళ్ళకి హుందుగా కనిపించాలంటే కొంచెం ఇలాటివి తప్పవండీ. టీవీ వుందంటే ఎంత గొప్ప! ఎంత గౌరవం! ఎంత మర్యాద!"

"ఇంక చాలు చాలు మావాడిభార్య గుర్తొస్తోంది."

"ఆ వనజకీ, నాకూ సాపత్యమటండీ?" సత్యభామలా ఫోజుపెట్టింది.

"వూరికే అన్నాన్లే-అంతా చూస్తున్నారు, నడు నడు."

తాళం తీసి ఇంట్లో ప్రవేశించాం.

ఏ ప్రక్కన టేబుల్ పెట్టి దానిమీద టీవీ పెట్టాలో అప్పటికప్పుడే స్థలనిర్ణయం చేసిగాని మరో కార్యక్రమంలోకి దిగలేదు మేం.

ఆ మర్నాడే లోన్‌కి అప్లయ్ చేశాను. ఇంట్లో అడుగు పెట్టకుండానే మా ఆవిడ అడిగిన ప్రశ్నకి జవాబుగా తలూపానో, లేదో ఆవిడంది మళ్ళీ "అప్లయ్ చేసి వూరుకుంటే కాదండీ. త్వరగా శాంక్షన్ అయ్యేట్లు చూడండి. వీలుంటే ఆ సెక్షన్ వాళ్ళని కలుసుకోండి."

"అలాగే".

"మన ప్రక్కింటి పిన్నిగారూ, ఎదురింటి కాంతమ్మగారూ ప్రక్క పోర్షన్‌లోని కమలా అంతా మనం టీవీ కొంటున్నందుకు ఈర్ష్యతో ఛస్తున్నారనుకోండి".

"అప్పుడే వార్త చాలా దూరం ప్రయాణం చేసిందన్న మాట".

"మీదంతా చిత్రమండీ. కొంటున్నప్పుడు కొంటున్నట్టు చెబితే తప్పేవిటండీ!"

"కొన్నాక ఎలాగూ తెలుస్తుందిగా".

"ఏమో బాబూ- ఎవరికీ చెప్పకుండా లోపలే దాచుకోవడం నాకు చేతకాదు".

మరి రెండ్రోజులకి వివిధ పేపర్లలో, పత్రికలలో వచ్చిన టెలివిజన్ ఎడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్లని కట్ చేసి పట్టుకొచ్చి "వీటిల్లో ఏ మోడల్ టెలివిజన్ బావుందో సెలక్టు చెయ్యండి" అంది మా ఆవిడ.

"చేద్దామోయ్ కంగారేవిటీ."

"అయ్యో రామా- అదేం మాటండీ. ఇంకో ఇరవై రోజుల్లో కొనబోతూ కంగారెందుకంటారేవిటీ ఈలోగా మనకి నచ్చిన కంపెనీది సెలక్ట్ చేసుకుని దాని బాగోగుల గురించి నలుగుర్నీ వాకబు చెయ్యొద్దూ"

"అయితే ఇలా ఇయ్యి చూస్తాను."

"అవన్నీ తీరిగ్గా చూద్దురుగానికానీ- ముందిది చూడండి. ముచ్చటగా వుంది కదూ?" అంది ఓ కటింగ్ చూపిస్తూ.

అది ఆవిడకి నచ్చిందని అర్థమైపోయింది. దానికే ఓటువెయ్యక తప్పలేదు.

ఆ మరుసటి వారం అబిడ్స్‌వెళ్ళి మేం సెలక్ట్ చేసుకున్న కంపెనీ టీవీ ఖరీదూ వాయిదాలపై అమ్మకానికిగల షరతులూ తెలుసుకువొచ్చాం ఇద్దరం.

ఇంకో వారంరోజులకి టీవీ కొంటామనగా "ఏమండోయ్ మనం అసలు సంగతి మర్చిపోయాం" అంది శ్రీమతి.

నా గుండెల్లోంచి ఎక్స్‌ప్రెస్ రైళ్ళు దూసుకుపోతోంటే "ఏవిటే అదీ" అనడిగాను ఆత్రంగా.

"ఇంకా ఏవిటని నెమ్మదిగా అంటారేవిటండీ. టీవీని టేబుల్‌మీద పెడుతాంకదా మనం ఎక్కడ కూర్చుని చూద్దాం!"

"వనజా వాళ్ళానే కుర్చీల్లో కూర్చుందాం."

"అబ్బెబ్బె కుర్చీలేం బావోవండీ.పైగా వాళ్ళలానే మనమూ కుర్చీ వేసుకుంటే ఇక మన గొప్పేవిటి చెప్పండి?"

"గొప్పల జోలెందుకులే...."

"ఇంట్లో టీవీ పెట్టుకుని గొప్ప లెందుకంటారేవిటండీ ఖర్మ! ఓ ప్రక్కన కొత్త టీవీ, యింకో ప్రక్కన పాతకుర్చీలూ వుంటే చూసినవాళ్ళు నవ్వర్టండీ."

"మరి నన్నిప్పుడెందులో దిగమంటావ్ చెప్పు"

"మీరెప్పుడూ ఇంతే. నామాటొక్కటే సరిగ్గా వినిపించుకోరు కదా."

"వినిపించుకోవడం ఏవిటి యాఖంగా అమలుపరిచేసూంటేను. నావల్లక ఏం చేద్దామంటావో చెప్పు. చెప్పే ముందు మన తాహతుగురించి ఒకటికి రెండుసార్లు ఆలోచించి మరీ చెప్పు."

"అన్నీ ఆలోచించాన్లెండి. ఏమండీ సోఫా ఖరీదెంతుంటుందీ" గోముగానే అడిగింది పాపం. కాని నా ఒళ్ళంతా క్రొత్త బ్లేడుతో చీరి కారంపూసినట్లుగా మండింది.

"నాలుగొందలకి పైనే గాని ఒక్క పైసా తగ్గదు."

"అంతేకదా పర్లేదులెండి. మీరింకా ఏ వెయ్యో అంటారేమోనని హడిలిఛస్తున్నాననుకోండి. సాయంత్రం ఆఫీసు నుంచి పెందలాడే వచ్చేస్తే బజారు కెళ్ళి ఒక సోఫా, గుమ్మానికీ, కిటికీకీ కర్టెన్లూ, రెండు పెయింటింగులూ కొనుక్కొద్దాం."

"రామ రామా" తల పట్టుకునికూర్చుండిపోయాను.

"ఏమయ్యిందండీ."

"ఖూనీ - ఖూనీ."

"చాల్లెండి ఎవరైనా వింటే నిజంగానే ఖూనీ జరుగుతోందనుకుంటారు."

"ఇప్పుడు జరగటంలేదూ- మాటల్తో నిలువునా చంపేస్తున్నావుకదా నన్ను?"

"అయ్యో మీకెలా చెప్పాలి. శుక్రవారం పూట చావుచావు అంటారేవిటండీ ఖర్మ."

"అననుగానీ కావర్సి కూడా నువ్వే తెచ్చి అవి కొందాం, ఇవి కొందాం అంటే బావుంటుందోయ్."

"ఇదిగో ఈ గాజులు తీసుకెళ్ళి ఏ బ్యాంకులోనైనా తాకట్టుపెట్టండి. చులాగ్గా అయిదొందలిస్తారు. నెమ్మదిమీద తీర్చుకుందాం."

"కుసుమా!"

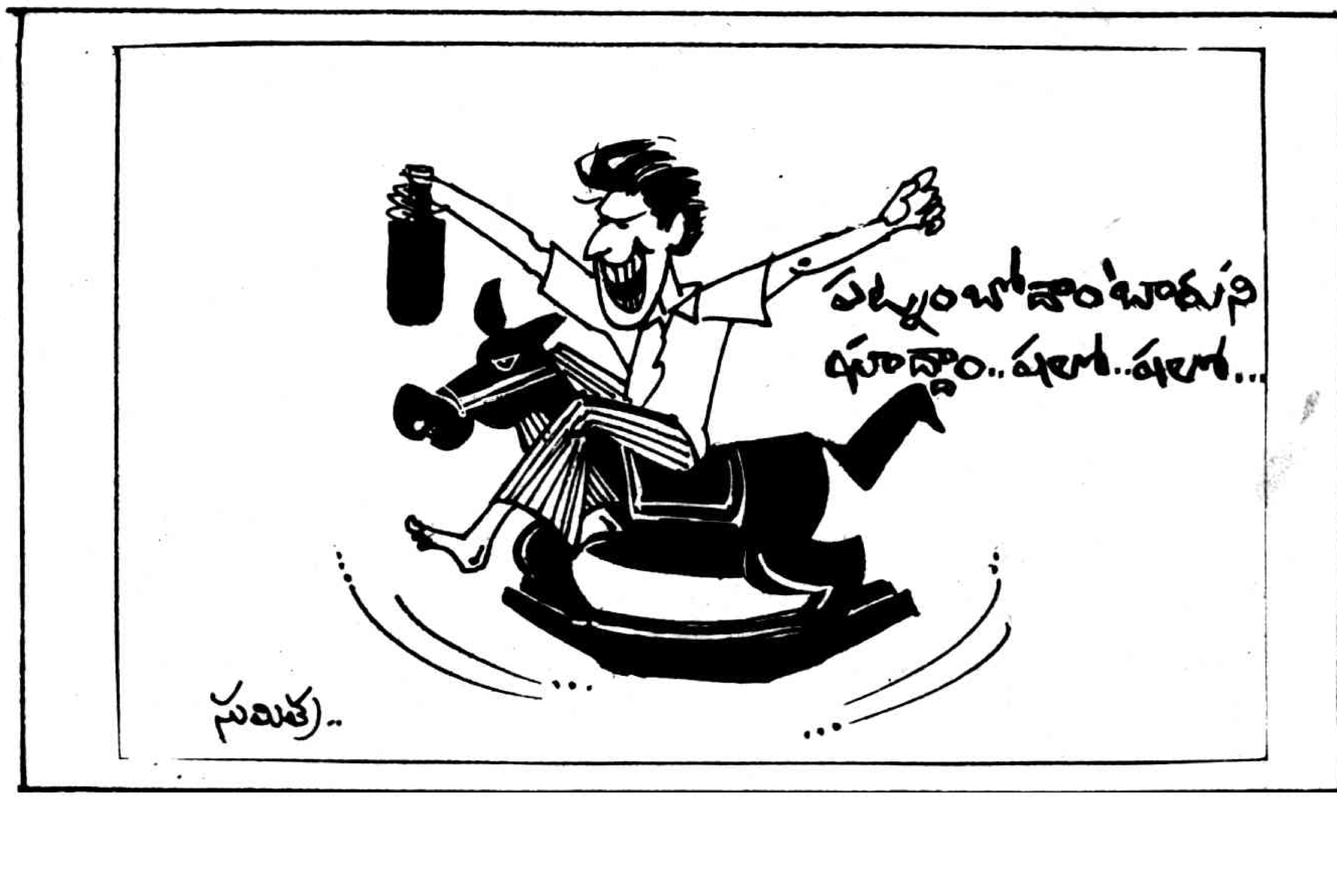

"అవునండీ మన గదిలో ఇప్పుడు టీవీ పెడితే దిష్టిబొమ్మ మెడలో బంగారు లాకెట్ వేసినట్టుంటుంది. సోఫా, కర్టెన్లూ, పెయింటింగులూ వుంటే చాలాగొప్పగా, అందంగా వుంటుంది. చూసే వాళ్ళొక్కసారే దంగైపోతారు. ఇక మీ వనజ చూస్తే ఏడ్చి మొత్తుకుంటుంది"

"మనం ఆవిడతో పోల్చుకుని అనవసరంగా ఖర్చులు చేస్తున్నామేమోనని నా అనుమానం."

"ఇదేం పెద్ద ఖర్చుకాదులెండి. ముందు నా మాట వినండి చెబుతాను"

వినక తప్పదుగనక విన్నాను. నిన్ననే అవన్నీ కొనేసి మా గదిని మాకు చేతనైనంత గొప్పగా అలంకరించాం.

ఇవాళ పీ.యఫ్. లోన్ చేతికి రావడంతో టీవీ షాపులో ఆ డబ్బు కట్టేసి టెలివిజన్ చంకనెట్టుకుని విజేతల్లా ఇంటి ముఖం పడుతున్నాం ఇప్పుడు.

"ఇదిగో బాబూ ఆ ప్రక్కదే మా ఇల్లు. అక్కడ ఆపు" ఆటో అతన్తో అందావిడ.

ఆటో ఆగింది

ఏడు రూపాయల చిల్లర అతడికి సమర్పించి వీధిలో వాళ్ళందరికీ కన్పించేలా టెలివిజన్ సెట్ని పట్టుకుని కొన్ని నిమిషాలు వీధిలో గడిపాం.

తాళంతీసి "ఒక్క నిమిషం వుండండి" అంటూ లోపలికెళ్ళి ఓ కొబ్బరికాయ తెచ్చి టీవీకి దిష్టితీసి బయట పారేసింది.

లోపలికెళ్ళి మా టేబుల్ మీద టీవీపెట్టాను పేకింగ్ విప్పి.

నిజం చెప్పొద్దూ చాలా ముచ్చటేసింది. అసలే ఎన్నో కొత్త మార్పులిన్ని సంతరించుకున్న మా గదిలో టీవీ పెట్టేసరికి కొత్త కళలా ఎవరో ఆఫీసర్ల ఇంటిలో అన్పించింది నాకు. ఏమైనా కాస్త డబ్బు ఖర్చని సంకోచిస్తుంటానుగానీ మా కుసుమది మంచిసెట్టు.

"ఆగండాగండి అప్పుడే ఆన్ చెయ్యకండి" పసుపూ, కుంకుమా తెస్తూ అంది.

ఆన్ చేసినా, చెయ్యకపోయినా ఒకటే నోయ్ షాపు మెకానిక్ వచ్చి యాంటెన్నా అరేంజ్ చేసేవరకూ ఏమీ లాభం లేదు."

"ఆ సంగతి మరిచేపోయాను సుమండీ. సాయంత్రం వచ్చేస్తాడు కదా!"

"వస్తాడు"

టీవీకి పసుపురాసి బొట్లు పెడుతోంటే ప్రక్క పోర్షన్లోని కమల వచ్చింది "కుసుమగారూ" అంటూ. మా ఆవిడ ఆవిడ్ని చేటంత ముఖం చేసుకొని ఆహ్వానిస్తోంటే ప్రక్కింటి పిన్నిగారు తన అరడజను పిల్లల్తో వచ్చారు. "టెలివిజన్ తెచ్చారట్టగా" అంటూ వచ్చింది ఎదురింటికాంతమ్మ గారు ఆవిడ స్నేహితురాళ్ళు ఇద్దరూ.

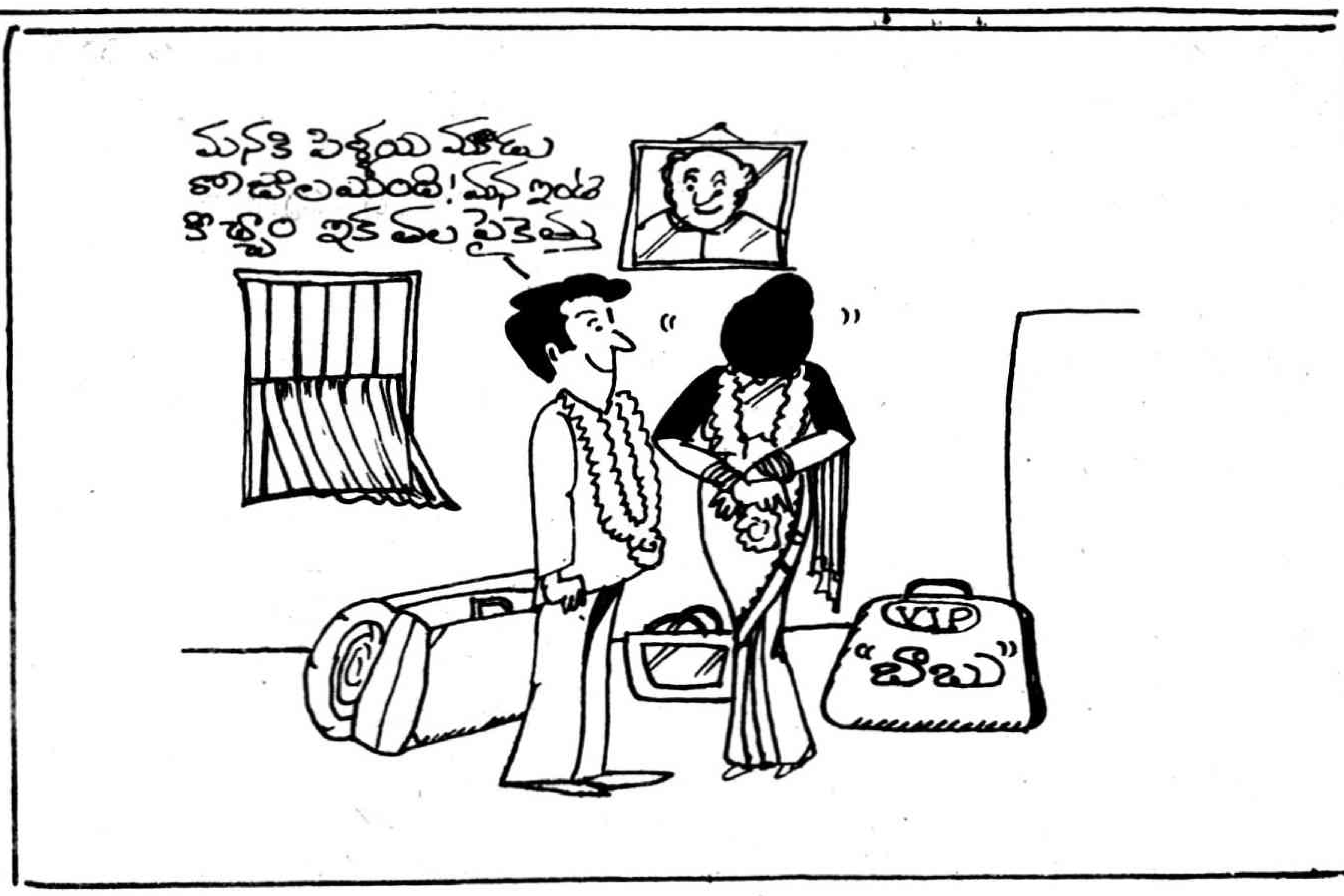

మరోగంట వరకూ పిల్లలూ, పెద్దలూ వస్తూనే వున్నారు. సెట్ని చూసి మమ్మల్నభినందిస్తూ వెళుతూనే వున్నారు.

అంతా వెళ్ళేక "చూశారా" అంది నవ్వుతూ మా ఆవిడ. ఆవిడ ముఖం చూస్తే పున్నమి చంద్రుడైనా సరే ముఖం ముడుచుకోవాల్సిందే. అలా వెలుగుతోంది!

"నన్నింక అంతా "టెలివిజన్ ప్రసాద్ గారు" అనేలా వున్నారు" నవ్వేను. ఆ నవ్వులో చిరుగర్వం లేకపోలేదు.

"అంటారంటే. మన వీధిలో టెలివిజన్ పున్నది మన కొక్కళ్ళకేనండీ. అన్నట్లు ఎదురింటి ఆ పార్వతి ఏమందో తెలుసాండీ? వాళ్ళూ టీవీ కొనుక్కుంటార్ట! పులిని చూసి నక్క వాత పెట్టుకోవడం అంటే ఇదేనండీ."

ఏమనగలను ఆవిడే అలా అంటోంటే!

మర్నాడు ఆదివారం గనుక అలవాటు ప్రకారం ఎనిమిదైనా మంచం దిగకుండా దొర్లుతోంటే "ఏమండోయ్. ఇవాళ మన టీవీలో ఏం సినిమాయో తెలుసా? గోపాలరావుగారి అమ్మాయండీ" అంది ప్రక్కింటి వారి పేపరు పట్టుకువొచ్చి.

"మన టీవీలోనే కాదు- అందరి టీవీల్లో అదే సినిమా వస్తుంది."

నా మాటలు విన్పించుకోకుండా అంది. "మనం ఆ సినిమా చూడలేదు కదండీ. చూడకుండా వెళ్ళిపోయినందు కెంతో బాధపడ్డాం కూడా. మీకు గుర్తు లేదూ? ఇప్పుడు ఇంచక్క మనింట్లో దొరల్లా కూర్చుని సినిమా చూడొచ్చు."

నాకూ ఎంతో ముచ్చటేసింది "అవును సుమా. సినిమా ఎన్నింటికి?"

"సాయంత్రం ఏడు గంటలకి."

"సరేలే. ఇవాళ ఆఫీసులో కొంచెం అర్జంటు పనుంది. మధ్యాహ్నం వెళ్ళి ఆరింటికల్లా వచ్చేస్తాను."

"సినిమా టైముకి తప్పకుండా వచ్చెయ్యాలి సుమండీ."

తలూపి లేచాను.

సాయంత్రం ఆరు గంటలయ్యింది. ఆఫీసు పని ముగించుకుని బస్టేజిలో నిలబడ్డాను సిగరెట్టు కాలుస్తూ.

ఆకాశం నిండా మబ్బులు. చలిగాలి. అసలివాళ ఉదయం నుంచీ ముసురుగానే వుంది. మధ్య మధ్య తుంపర్లు పడుతున్నాయి కూడా. బహుశా ఏ కోస్తాలోనో తుపాను వచ్చి వుంటుంది.

ఇలాటి చల్లని వాతావరణంలో క్రొత్త సోఫాలో భార్యనానుకుని వెచ్చగా కూర్చుని వేడి వేడి పకోడీలు తింటూ టీ త్రాగుతూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ టీవీలో చక్కని సినిమా చూడ్డం.... ఓహ్! ఎంత చక్కని అనుభవం! తలచుకొంటేనే శరీరం పులకిస్తోంది. ఇక ఆ అనుభవం అనుభవంలో కొస్తే ఇంకేముంది. స్వర్గం మా గదిలోకి దిగి వస్తుంది....!

సిటీబస్సురాకకి ఆలోచనలు చెదిరాయ్.

బస్సెక్కి కూర్చున్నాను.

నా ఒంట్లో రక్తంగాక ఆనందం ప్రవహిస్తున్న అనుభూతి!

బస్సుదిగి మా ఇంటివైపు గబగబా అడుగులేశాను.

ఇంట్లోని జనాన్ని చూసి గతుక్కుమన్నాను. పొరబాటున పిల్లలబడికి రాలేదుకదా? లేకపోతే కుసుమ ఏ నోము లాటిదో నోస్తూ పేరంటానికందర్నీ పిలిచిందా?

తల విదిలించి చూశాను.

బడికాదు మా ఇల్లే. పూజలేం లేవు. పిల్లలూ, పెద్దలూ మొత్తం ఓ ఇరవై మంది మాగదిలోని సోఫామీదా, చాపలమీదా, కుర్చీల్లోనూ, నేలమీదా, గడపమీదా కూర్చుని టీవీ

వంక చూస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు!

ముఖం చిట్లించి వాళ్ళని జాగ్రత్తగా తప్పించుకుని వంటింట్లో కెళ్ళాను. నా వెనుకేవచ్చిన శ్రీమతితో "ఈ సంతేవిటి?" అన్నాను.

"సినిమా చూస్తామనొచ్చారండీ" నిరుత్సాహంగా అంది.

బట్టలుతీసి లుంగీ కట్టుకునేసరికి ఎవరో అరుస్తూ వచ్చారు: గబుక్కున ముందు గదిలోకొచ్చాం.

"ఒరే దొంగవెధవా చదువుకోమంటే ఇక్కడికొచ్చి తగలడ్డావు్రటా. మీ చదువులు చెడగొట్టానికే ఇది కొన్నారు కాబోల్రా దేవుడా" అంటూ ఒకావిడొచ్చి వాళ్ళబ్బాయి రెక్కపట్టుకుని రెండు అంటించి బయటికి తోసింది. తనూ వెళ్ళబోతూ ఆగి "ఏ సినిమా" అనడిగింది.

"గోపాలరావు గారమ్మాయి" ఎవరో అన్నారు.

"ఏవిటీ జయసుధ సినిమాయా? మరి చెప్పేరుకాదేం? ఆవిడ సినిమా అంటే చెవి కోసుకుంటా అక్కయ్యగారూ" అంటూ చతికిలబడింది.

ఆవిడ పిల్లాడు కూడా బురద కాళ్ళతో వచ్చి దూరాడు.

ఉస్సురని నిట్టూర్చామో లేదో నాలు గిళ్ళవతల ఉంటోన్న అప్పాయమ్మగారొచ్చారు చెంగులో ఇన్ని వేరుశనక్కాయలు మూటకట్టుకుని.

"ఏమే పిల్లా. మీ యింట్లో చిన్న సినిమా చూపిస్తున్నారంటగా. చూద్దావనొచ్చానే. ఎప్పుడో ఆయన బ్రతికున్న రోజుల్లో చూశాను" అని మా ఆవిడతో అంటూనే చోటుకోసం చూసి నిరాశపడి "జరగండే" అని కూలబడింది. వెంటనే టపీటపీమని వేరుశనక్కాయలు నేలనేసి కొట్టి తింటూ "సినిమా ఇంకా మొదలెట్టలేదా" అంది.

"ఇంకో అయిదు నిమిషాల్లో మొదలవ్వొద్ది."

నా తీయని ఊహకీ, ఈ చేదు వాస్తవానికీ లంగరందనందున కనీసం ఏదో మూలన కూర్చుని చూట్టానికైనా చోటు లేనందున విసురుగా వంటింట్లోకెళ్ళి మంచం వాల్చుకుని నిస్త్రాణగా కూలబడ్డాను.

"ఏం జేద్దాపండీ" గుడ్ల నీరు కుక్కుకునంది శ్రీమతి.

"ఏం జెయ్యటం — అనుభవించడమే. ఇద్దరం హాయిగా పక్క పక్కన కూర్చుని సినిమా చూసే యోగం ఎలాగూ లేదుగాని, ఇక్కడైనా కూర్చో. కాసేపు కబుర్లన్నా చెప్పుకుందాం."

"కూర్చుందును కానండీ దగ్గర్లేకపోతే పిల్లలు టీవీ మీటలు తిప్పి పాడు చేస్తారండీ" అంటూ పరుగెత్తిందావిడ— టీవీ చూట్టానిక్కాదు కాపలా కాయడానికి వచ్చే జనానికి స్వాగతం చెప్పడానికీనూ!

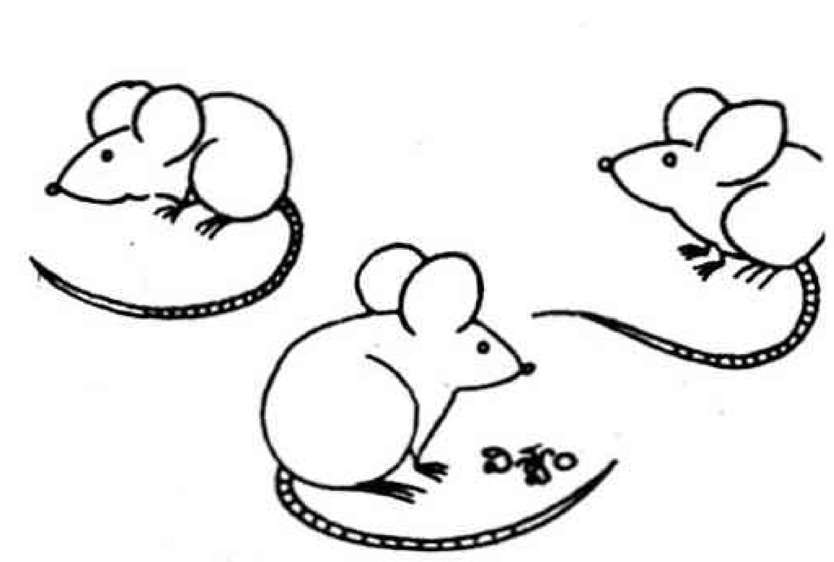

రాఘ్వాల్®
(చర్మవ్యాధులకు)
తామర, గజ్జి, దురదలు, తొడలయందు ఒరుపులు, అరికాళ్ళ, అరిచేతులు, ఒరుపులు పాదాలపగుళ్లు మాన్పును

సీతాంజన్®
(పెయిన్ బామ్)
రొంప, జలుబు, తలనొప్పి, కీళ్లనొప్పులు, వాతనొప్పులు, బెణుకునొప్పులను తగ్గించును

అన్నిషాపులయందు లభించును
తయారు:- శ్రీరామ ఆయుర్వేద నిలయం (Regd)
కత్తిపూడి- 533455. తూ॥గో॥ జిల్లా (ఆం॥ప్ర)
స్టాకిస్టు
సౌత్ యిండియన్ ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్. పార్కు రోడ్డు. విజయవాడ-1

ఆర్టిస్టులు కావలెను

విజయవాడ నుండి పూర్తి ఆఫ్‌సెట్‌లో వెలువడు పత్రికలో పని చేయుటకు అనుభవముగల ఆర్టిస్టులు కావలెను. ప్రారంభ వేతనము రు. 500/- పైగా వుండును.

బాక్సు నెం. 1126, c/o ఆంధ్రజ్యోతి,
విజయవాడ-10 కు వ్రాయండి.